

POSTANOWIENIE

25 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Grela

na posiedzeniu niejawnym 25 lipca 2024 r. w Warszawie

w sprawie ze skargi J. T.

z udziałem E. B., A. K., A. E., M. W., J. H., H. R., J. W., B. T., B. H. i E. K. o

wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym postanowieniem

Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 26 maja 2004 r., sygn. akt I Ns 948/03,

na skutek skargi kasacyjnej J. T.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie

z 7 grudnia 2022 r., II Ca 3046/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od J. T. na rzecz B. H. 450 (czterysta pięćdziesiąt)
zł kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

J.T. wniósł skargę o wznowienie postępowania o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości, zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Wadowicach z 26 maja 2004 r., I Ns 948/03 i o oddalenie wniosku o zasiedzenie, zniesienie postępowania i uchylenie objętego skargą postanowienia.

Postanowieniem z 9 lutego 2018 r. Sąd Rejonowy w Wadowicach oddalił skargę.

Postanowieniem z 7 grudnia 2022 r. Sąd Okręgowy w Krakowie zmienił ww. postanowienie w ten sposób, że: zmienił punkt II postanowienia w ten sposób, że: wskazany tam udział 5/32 części we współwłasności nieruchomości składającej się z działki o numerze [...] zastąpił udziałem 19/128 części, a po słowach „z dniem 14 sierpnia 1996 r.” dodał słowa : „i oddalić wniosek o zasiedzenie udziału J. T., jako spadkobiercy B. H., wynoszącego 1/128 część we współwłasności nieruchomości położonej w W. przy ul. [...] składającej się z działki o numerze [...] o powierzchni 0,02338 ha, objętej zbiorem dokumentów [...]; w pozostałym zakresie oddalił skargę J. T. o wznowienie postępowania (pkt 1) oraz oddalił apelację w pozostałym zakresie (pkt 2).

W skardze kasacyjnej J. T., jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazał na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Zdaniem skarżącego skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedziano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., gdy w sprawie doszło do kwalifikowanego: oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy. Konieczne było zatem wykazanie, że Sąd drugiej instancji w sposób oczywisty naruszył przepis jasny i jednoznaczny, którego wykładnia i stosowanie nie budzi żadnych wątpliwości (zob. m.in. postanowienia SN: z 8 marca 2002 r. I PKN 34/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z 11 stycznia 2008 r. I UK 285/07).

Wywody, zawarte w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, sprowadzają się do polemiki z zaskarżonym orzeczeniem, nie zaś wykazania, że przy jego ferowaniu popełniono uchybienia w zakresie stosowania prawa, które miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom. Uzasadnienie wniosku stanowi w istocie próbę zaangażowania Sądu Najwyższego do kolejnej weryfikacji instancyjnej prawidłowości dokonania przez Sąd drugiej instancji ustaleń faktycznych i oceny prawnej w sprawie, co nie jest celem postępowania kasacyjnego i nie może skutecznie uzasadniać wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązano jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

[SOP]

[a]